

професійної підготовки персоналу та реалізації прогресивних ідей у системі підготовки правоохоронних органів нашої держави.

1. Медведев Ю.Л. Наближення права України до права Європейського союзу: понятійно-категоріальний апарат та способи узгодження / Ю.Л. Медведев // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. – 2014. – № 1. – С. 52-59.

2. Руг М. Юридические предметы в программе обучения Высшей школы полиции, современное состояние, перспективы развития // Проблемы развития образования, юридической науки и практики: Материалы Международной научно-практ. конф., посвященной 45-летию Академии МВД Республики Беларусь / Под общ. ред. И.И. Басецкого. Минск, 2003.

3. Малишев Б. Чому реформа поліцейської освіти необхідна та як її здійснити / Б. Малишев // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://police-experts.info/2016/09/22/police_education_1/

4. Губанова Т.О. Основні проблеми практичної фахової підготовки юристів у коледжах як галузевих вищих навчальних закладах України / Т.О. Губанова // Порівняльно-аналітичне право. – 2016. – № 4. – С. 21-24.

5. Черней В.В. Національна академія внутрішніх справ у контексті реалізації положень нового Закону України «Про вищу освіту» / В.В. Черней // Харківський національний університет внутрішніх справ в системі підготовки кадрів України: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., 26 верес. 2014 р. / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків: ХНУВС, 2014. – С. 22-27

6. Руг М. Юридические предметы в программе обучения Высшей школы полиции, современное состояние, перспективы развития / М. Руг // Проблемы развития образования, юридической науки и практики: материалы междунар. науч.-практ. конф., посвящ. 45-летию Академии МВД Республики Беларусь / под общ. ред. И.И. Басецкого. – Минск, 2003.

Іскра Анастасія Юрїївна,
курсант 4 курсу факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СТРУКТУРА КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КИШЕНЬКОВИХ КРАДІЖОК

Важливе місце серед елементів структури криміналістичної методики займає. Криміналістична характеристика злочинів, у сучасній криміналістичній науці виступає вагомою науковою категорією, яка заснована на результатах узагальнення практичної діяльності правоохоронних органів та криміналістичних дослідженнях система зведених відомостей про криміналістично важливі ознаки. На меті вона має оптимізацію процесу розкриття та розслідування злочину певного виду.

Криміналістична характеристика представляє: 1) типовий спосіб вчинення злочину; 2) місце, час та обстановку злочину; 3) типові знаряддя та засоби вчинення злочину; 4) типовий предмет посягання; 5) типову особу злочинця; 6) типових осіб потерпілих; 7) типові сліди злочину [1, с. 255].

Ми підтримуємо В.П. Бахіна, який вважає, що до системи криміналістичної характеристики як практичного інструменту розслідування, а не наукової категорії криміналістики, повинні бути віднесені тільки ті елементи, які відрізняються чіткою пошуково-розшуковою спрямованістю. Ними є: спосіб вчинення злочину, предмет злочинного посягання, характеристика особи злочинця і слідова картина [2, с. 183–184].

Кишенькова крадіжка вважається одним з найпоширеніших видів міських злочинів. Відповідальність за їх вчинення передбачається ст. 185 КК України [3].

У криміналістиці кишенькові крадіжки поділяють на три групи: прості, складні та із застосуванням допоміжних засобів. Простими є крадіжки, коли особа поклала гаманець до сумки зверху або до задньої кишені штанів, а для злочинця це як «подарунок» - залишається без зусиль забрати річ, на яку він посягає. Якщо сумку, гаманець чи кишені на одязі необхідно розстібати або розрізати – то це складні кишенькові крадіжки, для вчинення яких потрібно одяг чи сумку розстібати (розрізати).

Кишенькові злодії «працюють» у тих місцях, де є натовп людей, наприклад в громадському транспорті у години «пік», ринки, магазини.

Для вище описаного виду злочину характерний високий професіоналізм злочинців. Також є факти, коли професіонали залучають до своєї «роботи» неповнолітніх яких цьому навчають. Окрім цього, «професія» кишенькового злодія вимагає швидкої реакції, витримки, гострого зору та знання психології поведінки особи.

Особа злочинця частіше за все середньої статури та зросту, непримітної зовнішності. Слід зазначити, що на обліку в поліції як кишенькові злодії перебуває немала кількість жінок.

Є низка ознак за якими можна вирахувати кишенькових злодіїв: 1) у магазині він дивиться не на продукцію, а слідкує за особистими речами покупців; 2) у великому скупченні людей він поводить себе не природно – штовхається навіть тоді, коли натовпу немає; 3) у громадському транспорті штовхає оточуючих, затіює сварку з напарником або штовхає оточуючих.

Зазвичай після 40 років кишенькарі виходять або на викладацьку роботу, або беруть собі помічників – «прополів». Головними їх ворогами стають не працівники міліції, а куріння, алкоголь і переїдання, що знижують пильність і чутливість пальців [4].

Від кишенькової крадіжки може постраждати кожен. Але найбільше ризикують громадяни, які грають на мобільних телефонах, читають книги чи знаходяться у стані алкогольного сп'яніння. Тому у повсякденному житті потрібно дотримуватись декількох правил. Перш за все потрібно не мати

звички тримати все в гаманці. По-друге, необхідно брати з собою лише ту суму грошей, якої вистачить для покупок. По-третє, гаманець має знаходитися у внутрішніх кишенях одягу, які застібаються на блискавку. По-четверте, ніколи не потрібно класти гаманець чи сумку у візок для покупок – вас можуть відволікти, а їх викрасти. По-п'яте, у місцях масового скупчення людей краще за все регулярно перевіряти чи гаманець на місці, а проходячи крізь юрбу людей – притиснути його рукою до тіла.

Сліди злочину в криміналістиці поділяються на ідеальні та матеріальні. Ідеальні сліди вчинення кишенькової крадіжки можна зафіксувати шляхом проведення допитів потерпілої особи, свідків, підозрюваного.

Матеріальні сліди кишенькових крадіжок можна виявити: на місці вчинення злочину, в особистих речах злочинця, за місцем його проживання. Як правило, здобиччю кишенькарів стають гаманці з грошима та пластиковими картками. Забравши з гаманця гроші, все інше викидають. При затриманні кишенькового злодія на гарячому під час особистого обшуку необхідно звернути увагу на пошук знарядь вчинення злочину та викрадених речей. Але, речі які було викрадено, можуть бути викинуті, тому, знайшовши їх, увагу слід звернути на виявлення на них відбитків пальців рук злочинця.

Таким чином, враховуючи вище викладене, можна зробити висновок що на сьогоднішній день, боротьба із зазначеним кримінальним правопорушенням потребує належної уваги з боку правоохоронців. Зокрема, приділити належно їх уваги запобіганню вчиненню кишенькових крадіжок.

1. Криміналістика: навч. посібник / за заг. ред. Є.В. Пряхіна. – Львів: ЛьвДУВС, 2010. – 540 с.

2. Бахин В.П. Криминалистика: проблемы и мнения (1962–2002): монография / В.П. Бахин. – К., 2002. – 268 с.

3. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 (станом на 23.11.2011 р.) // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25–26. – Ст. 131.

4. Щипачи, трясуны, марвихеры... Или как работают карманники. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://old.sfw.org.ua/index.php?newsid=1148783271>